

квай и участь-та на ближняго твоего ради любовь-та, коя то питае за богатства-та; но ког-да видишь богатаго предъ врата-та на бѣд-наго, ублажавай онаго сиромаха, зачто-то не е ималъ потреба отъ никое нѣчто; ублажавай при това и богатаго, за честь-та, коя-то стру-ва бѣдному.

815. Пространни-те разговори са отяг-чителни (досадни) и на терпѣльви-те и на мудры-те.

816. Колко-то повече е дебела една кни-га (лібре вивліонъ), толкова повече е тяжка; при все това обаче не существува друго нѣч-то по-добро отъ нея.

817. Да ли ти дохожда на ума, че оно-ва кое-то любишь единъ мѣхъ е поленъ съ смрадъ, кровь и кости.

818. Кой-то желае да бъде великъ гос-подаръ, нека ходи въ царскы-те дворови и ще получи желаемо-то.

819. Три нѣща даватъ входъ близо при Царіе-те: красни-те художества, богатства-та, и краснорѣчіе-то.

820. Не е разумность да ходишь въ е-динъ путь, кой-то не познавашъ

821. Три нѣща правятъ благодарно цар-ствіе-то на Царіе-те: леснота-та, коя-то да-